

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2158/2015
25.11.2015. година
Београд

У ИМА НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље мал.К.Т. из С., коју заступају законски заступник – мајка Ј.П. из С. и О.Ј., адвокат из С., против туженог К.Т. из С., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 299/15 од 22.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 299/15 од 22.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П2 174/15 од 18.05.2015. године делимично је усвојен тужбени захтев, измењена обавеза туженог, обавезан тужени да доприноси за законско издржавање тужиље износом од 7.000,00 динара месечно почев од дана подношења тужбе 09.03.2015. године па у будуће док законски услови за то постоје и да исплати доспеле а неплаћене износе одједном у року од 15 дана од пријема пресуде а у случају доцње са законском затезном каматом од падања у доцњу до исплате. У преосталом делу изнад досуђеног одбијен је као неоснован тужбени захтев ради плаћања доприноса за издржавање детета за даљих 3.000,00 динара почев од 09.03.2015. године и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 299/15 од 22.07.2015. године одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда у побијаном

одбијајућем делу и делу одлуке о трошковима спора. Одбијен је и захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавила ревизију тужила због битних повреда одредаба парничног поступка, због погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима спора.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) и налази да ревизија није основана.

У поступку доношења другостепене одлуке није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд води рачуна по службеној дужности. Поводом указане битне повреде парничног поступка из члана 374. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, истицањем да су нелегалне и неуставне одлуке о избору судија, тужилаца, Високог савета судства и Државног већа тужилаштва, Врховни касациони суд указује да није надлежан за преиспитивање правилности избора судија и донетих одлука о конституисању ВСС и ДВТ. Није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 352. Закона о парничном поступку пропуштањем да се јавно објави побијана одлука, јер је таква обавеза према члану 385. став 1. истог закона прописана искључиво када другостепени суд одлучује о жалби након заказане расправе. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер не представља разлог за изјављивање ревизије према члану 407. истог закона.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Суботици П2 552/13 д 27.08.2013. године малолетна ћерка странака К.Т., рођена 22.09.2005. године поверена на самостално вршење родитељског права мајци уз обавезу оца – туженог да доприноси њеном издржавању износом од 2.500,00 динара, почев од 27.08.2013. године па док за то постоје законски услови. У време доношења те одлуке тужени је радио сезонске послове „на црно“ у грађевинарству и остваривао је зараду од 20.000,00 динара месечно, живео је са мајком и старијим братом у кући мајке. Мал. К. је у то време живела са мајком и баком по мајци у конфорној кући коју су изнајмиле у закуп. Мајка тужиље је била на пробном раду као диспечер. Током ове парнице тужени је такође без запослења, ради физичке послове и месечно остварује око 15.000,00 динара. Живи у домаћинству са мајком у кући власништво мајке, која је пензионер. Мајка детета је запослена на неодређено време на месту административног техничара у ДОО О.О. са зарадом од 20.690,00 динара и има могућност за зараду од још 3.000,00 динара прековременим радом. Прима дечији додатак у износу од 3.000,00 динара месечно. Закупнина за кућу у којој живи са тужиљом и мајком износи 11.000,00 динара, режија од 8.000,00 до 9.000,00 динара, грејање у сезони 10.000,00 динара.

На утврђено чињенично стање правилно је побијаном одлуком примењено материјално право и то одредбе члана 6, 164. став 1. 73, 160, 162, 161.

и 266. Породичног закона и члана 3. Конвенције о правима детета делимичним повећањем доприноса оца за издржавање и делимичним одбијањем тужбеног захтева. Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Супротно наводима ревизије висина издржавања је одмерена правилном оценом свих релевантних критеријума, прописаних чланом 160. Породичног закона и околности конкретног случаја уз правилно вредновање потреба малолетног детета, стандарда родитеља и могућности туженог. Ревизијом се неосновано оспорава висина досуђеног издржавања указивањем на висину износа накнаде, коју држава исплаћује хранитељским породицама за старање о деци. Минимална сума издржавања представља корективни фактор за утврђење укупног износа задовољавања месечних потреба издржаваног лица а не основицу у односу на коју се одређује висина обавезе издржавања.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**